І чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXIII. Ч. 95. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 24-го ТРАВНЯ 1966 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, MAY 24, 1966 No. 95. VOL. LXXIII.

ЙОСИП ЛИСОГІР ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛ. ПРЕДСІДНИКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СТЕПАН КУРОПАСЬ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ЗАСТУПНИКА, МАРІЯ ДУШНИК ОБРАНА НА ЗАСТУПНИЦЮ ПРЕДСІДНИКА, А БОГДАН ЗОРИЧ ОБРАНИЙ НА НОВОСТВОРЕНИЙ ПОСТ ТРЕТЬОГО ЗАСТУПНИКА ПРЕДСІДНИКА ДЛЯ КАНАДИ; Д-Р ЯРОСЛАВ ПАДОХ ПЕРЕОБРАНИЙ НА ГОЛОВНОГО СЕКРЕТАРЯ, А ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ ОБРАНИЙ НА ГОЛОВНОГО КАСИРА ПІСЛЯ ТОГО, ЯК ДОТЕПЕРІШНІЙ КАСИР РОМАН СЛОБОДЯН ВІДМОВИВСЯ ВІД ДАЛЬШОЇ КАНДИДАТУРИ ТА ОВАЦІЙНО БУВ ОБРАНИЙ НА ДОСМЕРТНОГО ПОЧЕСНОГО ЧЛЕНА ГОЛОВНОГО УРЯДУ З ДОРАДЧИМ ГОЛОСОМ; ВОЛОДИМИР СОХАН БУВ ОБРАНИЙ НА НОВОСТВОРЕНИЙ ПОСТ ЧЛЕНА ЕКЗЕКУТИВИ. ОБРАНО ДВОХ НОВИХ ЧЛЕНІВ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ ТА СІМОХ НОВИХ ГОЛОВНИХ РАДНИХ. КОНВЕНЦІЯ ПРИЗНАЧИЛА $15,000 НА НАРОДНІ ЦІЛІ

26-ТА КОНВЕНЦІЯ УНС ЗАКІНЧИЛАСЯ ВИБОРОМ НОВОГО ГОЛОВНОГО УРЯДУ, СХВАЛЕННЯМ ЧИСЛЕННИХ РЕЗОЛЮЦІЙ І РЕКОМЕНДАЦІЙ

Шикаґо. — 26-та Звичайна Конвенція Українського Народного Союзу, що відбулася тут у приміщеннях готелю Шерман Гавз в тижні від 16-го до 21-го травня включно, закінчилася обранням нового Головного Уряду, схваленням численних резолюцій і рекомендацій для добра організації та асиґнуванням $ 15,000 з Народного Фонду на різні народні, культурні і харитативні цілі. Могутнім співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено конвенцію в суботу, 21-го травня, в полудневих годинах. Вибір нового Головного Уряду, під знаком якого в поважній частині проходив не тільки звичайний „конвенційний рух", але й пленарні наради, відбувся в п'ятницю, 20-го травня, але щойно в суботу проголошено вислід виборів після того, як очолювана о. Богданом Смиком Виборча Комісія впродовж ночі розглянула і підрахувала всі віддані виборчі листки (бальоти). Повний склад нового Головного Уряду поданий побіч. В Головному Екзекутивному Комітеті зайшла ця зміна, що на пост заступниці головного предсідника, якою досі була пані Анна Герман, обрано пані Марію Душник, а на новостворені пости заступника головного предсідника для Канади обрано Богдана Зорича і на члена Екзекутиви обрано Володимира Сохана, довголітнього урядовця Головної Канцелярії УНС, який досі виконував обов'язки асистента головного секретаря. До Головної Контрольної Комісії ввійшли два нові члени: Іван Гаврик з Канади та Іван Ващук. Із попередніх контролерів інж. Володимир Коссар з Канади не кандидував і не брав участи в конвенції з уваги на стан здоров'я, а Іван Кокольський кандидував і був обраний на головного касира після того, як дотеперішній довголітній і віком та часом служби найстарший член Екзекутиви Роман Слободян відмовився від кандидатури. Цьому своєму сеніорові, який понад 40 років свого життя і своєї праці віддав УНСоюзові та американській і канадійській громаді на пості „міністра фінансів" — як його називали — Конвенція влаштувала велику овацію, вшанувала вставанням з місць та співом „Многая літа", а на пропозицію головного предсідника Йосипа Лисогора найменувала досмертним почесним членом Головного Уряду із правом дорадчого голосу. Більші зміни зайшли в Головній Раді, до якої вперше були обрані Тарас Шмаґала, Степан Гавриш, Василь Дідюк (з Канади), Анна Дубас, Володимир Запаранюк, Дмитро Попадинець (з Канади) та відомий читачам „Свободи" із його статтей д-р Михайло Данилюк. Із дотеперішніх головних радних Богдан Зорич ввійшли до Екзекутиви; один з найвидатніших і найбільш заслужених членів цієї Ради, її сеніор Дмитро Шмаґала відмовився від кандидатури і конвенція вшанувала його великими оваціями. До Ради ввійшов його енерґійний син Тарас. Від дальшої кандидатури на головну радну відмовилася з родинних причин також пані Осипа Олінкевич - Михаленко.

Після формального закінчення Конвенції новий Головний Уряд відбув свої перші наради. Конвенцію, що часом мала досить бурхливий характер, проводила з великою однаковою енерґією, як і вмілістю Президія з адв. Іваном Флисом на чолі та з д-ром Богданом Гнатюком і Василем Дідюком, як заступниками предсідника, і Володимиром Сохановом та Анною Дубас як українським і англомовним секретарями. Між правиборами в четвер та виборами в п'ятницю і проголошенням висліду виборів у суботу, Конвенція дебатувала виключно над пропозиціями, рекомендаціями і резолюціями для добра організації Перед проголошенням виборів конвенційна Комісія Просьб і Скарг, очолювана д-ром Олександром Соколишиним, запропонувала Конвенції виасигнування 15,000 долярів з Народного Фонду на різні народні, культурні та харитативні цілі, що й прийнято. Під час Конвенції ввесь час в одній із заль біля залі нарад була виставка видань і пам'яток УНСоюзу, влаштована др-ом Ол. Соколишиним в порозумінні з Екзекутивою та Конвенційним Комітетом. Між численними резолюціями й рекомендаціями, 26-та Конвенція УНС однодушно схвалила й заклик до всіх українських братських організацій на американському континенті, щоб вони змагали до об'єднання та доручили новобраному Головному Урядові УНС робити в цій справі практичні заходи. Безпосередньо перед закінченням Конвенції відбулося заприсяження новообраного Головного Уряду. Заприсяження перевів почесний член Головного Уряду Роман Слободян.

Конвенція — в загальній опінії делеґатів — мала дуже добру репрезентацію, була клясичним прикладом демократії в дії та закінчилася великою перемогою Українського Народного Союзу.

Іван Флис
предсідник 26-ої Конвенції УНС

Йосип Лисогір
головний предсідник УНСоюзу

Степан Куропась
заступник гол. предс. УНС

Марія Душник
заступниця гол. предс. УНС

Богдан Зорич
новий заступник гол. предс. з Канади

Ярослав Падох
головний секретар УНС

Іван Кокольський
новообраний головний касир УНС

Володимир Сохан
новий член Екзекутиви УНС

НОВООБРАНИЙ ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ:

Головний предсідник:	ЙОСИП ЛИСОГІР
Заступники гол. предс.:	СТЕПАН КУРОПАСЬ
	МАРІЯ ДУШНИК
	БОГДАН ЗОРИЧ
Головний секретар:	ЯРОСЛАВ ПАДОХ
Головний касир:	ІВАН КОКОЛЬСЬКИЙ
Член Екзекутиви:	ВОЛОДИМИР СОХАН

ГОЛОВНА КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ:

ВОЛОДИМИР ГАЛАН (Філядельфія)
ПЕТРО ПУЦИЛО (Шикаґо)
ІВАН ГЕВРИК (Вінніпеґ)
ІВАН ВАЩУК (Дітройт)
ІВАН В. ІВАНЧУК (Шикаґо)

ГОЛОВНІ РАДНІ:

ТАРАС ШМАҐАЛА (Клівленд)
ТАРАС ШПІКУЛА (Шикаґо)
СТЕПАН ГАВРИШ (Філядельфія)
МИРОН КУРОПАСЬ (Шикаґо)
ВАСИЛЬ ДІДЮК (Торонто)
АННА ДУБАС (Нюарк)
ВОЛОДИМИР ЗАПАРАНЮК (Ютика)
ДМИТРО ПОПАДИНЕЦЬ (Монтреал)
АННА ЧОПИК (Бостон)
МАРІЯ ДЕМИДЧУК (Ню Йорк)
ГАЛИНА ОЛЕК (Шикаґо)
ІВАН ОДЕЖИНСЬКИЙ (Філядельфія)
Д-Р МИХАЙЛО ДАНИЛЮК (Міннеаполіс)
АНДРІЙ ДЖУЛА (Ембридж)

Роман Слободян
довголітній касир і тепер перший досмертний почесний член Головного Уряду УНС

У Ню Йорку вшановано Академією пам'ять Симона Петлюри

ПРЕДСТАВНИК АНТИКОМУНІСТИЧНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ЖИДІВ В ІЗРАЇЛІ ВІТАВ УКРАЇНЦІВ З ЇХНЬОЮ БОРОТЬБОЮ ПРОТИ ЧЕРВОНОЇ МОСКВИ

Ню Йорк. — Окремий Ггомадський Комітет українсько-американських організацій Ню Йорку й околиці влаштував в суботу 21 травня ц. р. у залі Джуніор-гай-скул при Авеню „Б" Академію, присвячену 40-им роковинам трагічної смерти Голови Директорії й Головного Отамана Військ УНР Симона Петлюри. На вступі Американський Гимн відіграв на фортепіяні Ю. Цибрівський. Вступне слово виголосив ген. шт. ген. А. Валійський, після чого відбувся апель всіх існуючих українських комбатантських та молодечих організацій, що з'явились з своїми прапорами, - переведений др-ом І. Козаком. Літературний монтаж з промов, листів і інших творів Симона Петлюри, зладжений Борисом Ржепецьким, виконали М. Францyженко, який виголошував тексти Симона Петлюри після того, як заповідала їх і пояснювала О. Кириченко-Шуган. На початку другої частини Академії О. Шевченко відчитав промову неприявного В. Дмитріюка. Мистецьку частину виповнив сольоспів Галини Андреадіс при акомпаніяменті Ю. Цибрівського, та хор „Думка" під дириґентурою О. Берника з музичним супроодом А. Шуля. Гимн „Ще не вмерла" відспіваний цілою залею, закінчив Академію.

Великою несподіванкою була поява на початку другої частини на естраді п. Табіля Шібера, представника Антикомуністичного Світового Союзу в Ізраїлі, який в кількох реченнях висловив симпатії для українського визвольно-державницького руху та співчуття антикомуністичної організації жидів з приводу поярмлення України большевиками. Промовець закликав, щоб українці й жиди забули взаємні жалі з минулого та спільно йшли в боротьбі проти комунізму. Його заяву, виголошену англійською мовою, заля стрінула бурею оплесків.

У Монтреалі відбудеться протестна манiфестація проти репресій в УССР

Монтреаль. — З доручення Президії КУК у Вінніпезі Відділ КУК у Торонті спільно з відділами КУК Південного Онтаріо і Монтреалю підготовляє маніфестацію-протест проти переслідування українців і української культури в Україні окупаційною владою. Маніфестація відбудеться 28 травня 1966 р. в Оттаві. Збірка маніфестантів в Оттаві від год. 12-ої перед будинком Верховного суду (Супрім Корт) при вулиці Веллінґтон - Кент. З місця збірки маніфестанти організованим походом підуть перед будинок парляменту, де відбудеться віче з промовами і схваленням резолюцій, що будуть передані урядові Канади. У дальшому передбачений похід попри будинок амбасади СССР, звідтам повернення на місце збірки і розв'язання маніфестації, десь коло 5-ої год. по пол. На випадок непогоди відбудеться кавалькада авт тими самими вулицями, що будуть визначені для походу маніфестантів.

Шостий науковий з'їзд українських лікарів ЗДА і Канади відбудеться наприкінці цього тижня в Шикаґо

Шостий Науковий З'їзд Українських Лікарів ЗДА і Канади відбудеться в днях 28 і 29 травня ц. р. у Шикаґо. З'їзд цей буде черговим переглядом демонстрацією українських медичних сил у Північній Америці та їх постійно зростаючих наукових досягнень у різних ділянках медичного знання. Наукові З'їзди українських лікарів відбуваються кожного другого року на терені щораз іншого Відділу УЛТПН, який буває господарем З'їзду. Наукову програму підготовляє Головна Управа УЛТПА, яка підшукує компетентних прелеґентів та узгіднює з ними теми наукових доповідей. Майже всі доповідачі, за вийнятком тут народжених українських лікарів виголошують свої доповіді в українській мові. Шостий Науковий З'їзд Українських лікарів буде найбагатший своєю науковою програмою з усіх дотепер відбутих з'їздів. В його програмі є 24 наукових доповідей та Симпозіюм на тему „Новітнього хірурґічного лікування кінцевих (коронарних) хворіб серця". Прелеґенти це визначні спеціялісти різних ділянок модерної медицини, в більшості молоді люди з яких велике число є професорами тутешніх медичних шкіл. Своєю участю у наукових з'їздах УЛТПА вони засвідчують свою приналежність до української спільноти та своє клопотання про престиж української науки у вільному світі. Головна Управа плянує вперше видати Збірник Праць 6-го Наукового З'їзду у формі окремого книжкового видання, до якого увійдуть всі прочитані на З'їзді доповіді. Під час Наукового З'їзду у Шикаґо буде офіційно проголошений конкурс на стипендії УЛТПА для українських студентів медицини, дентистики та фармації, для тих, що студіюють тут і для тих, що виїхали на студії до европейських університетів. Стипендійний Фонд УЛТПА ім. проф. д-ра Маріяна Панчишина, який Товариство лікарів покликало до життя минулого року здобув, як досі ок. 5.000 долярів, але є надія, що буде зібрано ще більше засобів.

Десятий Конґрес ТУСМ-у відбудеться в Клівленді

Клівленд. — В днях 11-12 червня 1966 року відбудеться тут Десятий з черги Конґрес Товариства Української Студіюючої Молоді ім. М. Міхновського. Участь у цьому крайовому з'їзді української академічної молоді візьме 12 позамісцевих Осередків Діяльности Т-ва з ЗДА і Канади. Наради Конґресу проходитимуть у залях „Академічного Дому Вестерн Різерв Університету", 10650 Карнеґі Евню, Клівленд 6. На закінчення ділових нарад першого дня з'їзду клівлендський осередок ТУСМ влаштовує в цьому самому приміщенні — Конґресовий студентський баль. Підготовку Конґресу координує мґр Юрій Кульчицький. Головна Управа ТУСМ 3 травня 1966 р. вислала протестного листа до Економічної і Суспільної Ради ООН у справі терору в Україні.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Світ повний парадоксів

Виголошена в середу минулого тижня в Монтреалі велика промова секретаря оборони Роберта МекНамари не перестає цікавити широкі політичні кола в Америці й поза нею. Це була промова, повна філософських міркувань про невтішний сучасний стан у світі. Роберт МекНамара заперечував цим своїм виступом загальну опінію про нього, як про американського міністра військових справ, що став неначе речником збройної сили, як про активного чинника у лагодженні конфліктів та заведенні миру й ладу. Зокрема, ім'я МекНамари нерозривно зв'язується з війною у В'єтнамі, і деякі опозиціонери прозивають його „воєнним" міністром. У своїй торонтонській промові МекНамара присвятив збройній силі Америки ледве кілька речень. Він обмежився ствердженням її неперевершеної могутности, але решта його промови була наставлена на конечність закріплення миру у світі за взаємним порозумінням, на базі спільних інтересів і спільного визнавання миру, як ідеалу всього людства.

Роберт МекНамара ставив за зразок всьому світові відносини між ЗДА і Канадою, цих двох високорозвинених країн, з величезною територією, з великими природними багатствами, які мають спільний кордон на тисячі миль не охоронюваний військом, але такий безпечний і недоторкальний, як ні один інший державно-політичний кордон. На цьому прикладі МекНамара ставив тезу, що безпека далеко не залежить від збройної сили. Він радив будувати її навіть не на концепції „стримування", як її стосується супроти Совєтського Союзу й інших комуністичних країн, — ані на концепції обопільного страху перед наслідками атомової війни. Отож МекНамара говорив про „партнерство" всіх країн, які змагають до економічного й культурного розвитку та про розв'язування об'єднаними зусиллями таких турботливих спільних справ, як проблеми перенаселення або молодечої злочинности.

Але водночас цей державний муж мусів признати, що „плянета стає щораз небезпечнішим місцем для проживання — не тільки з уваги на потенціяльну атомову катастрофу, але й на велике число дійсних конфліктів та на тенденцію радше побільшування їх, як поменшування". Одною з цих загроз є комунізм, але промовець твердив, що на 149 переворотів, що мали місце в останніх восьми роках, „тільки" 58 відбулися з активною участю комуністів, а сім були звернені проти комуністів. Він запевняв, що ЗДА хочуть „мостів" до згоди і співпраці однаково з Совєтським Союзом, як і з комуністичним Китаєм, і що ЗДА, зокрема, не змагають до ізолювання комуністичного Китаю, дармащо виключив шукання „ідеологічного наближення" до комуністичних країн...

Дошукуючись чогось конкретного, чогось реального у заяві цього видатного державного мужа, преса підхопила його рекомендацію завести загальну дворічну військову службу, яку могла б рівноважити служба в Корпусі Миру. Але цій справі МекНамара присвятив лише кілька рядків. І ледве чи й наведені його завваги про бажання злагоди з Пейпінґом були сутньою частиною його виступу. Суттю тієї промови було шукання виходу із завороженого кола, яким є теперішня міжнародна ситуація, коли всі говорять про мир, але беруть участь у перегонах в зброєнні та в множенні конфліктів. Це — основний парадокс сучасного світу. І сам Роберт МекНамара, що промовляв як потенціяльний кандидат на державного секретаря, не всилі вихопитись із завороженого кола і мусить діяти у світі парадоксів: проповідувати мир, але вимагати від Конґресу щораз більших сум на оборону загроженої країни.

В страху за молодь

З'їзд т. зв. Всесоюзного Ленінського Комуністичного Союзу Молоді, або коротко Комсомолу, що почався у вівторок 17 травня ц. р. в московському Кремлі і що в ньому бере участь 3 831 делеґат з різних республік СССР, проходить, як і інші подібні збіговища комуністичної молоді, під знаком страху і турбот за ідеологічне обличчя сучасної совєтської молоді.

Комсомол нараховує понад 23 мільйони осіб, але той факт, що більшість зnative партійним режимом в цю організацію молоді народжена вже в повоєнних роках, отже не переходила періодів „бойового комунізму", як і те, що вся ця комсомольська маса, маючи середню чи й університетську освіту, безупину зустрічається і знайомиться з позасовєтським світом, спричиняється до того, що компартія все більше втрачає на цю молодь вплив і контролю над її життям та думанням.

Мотивами турботи за ідеологічно-комуністичне „здоров'я" комсомольської молоді була пронизана промова генерального секретаря ЦК КПСС Л. Брежнєва, що її він виголосив на відкритті з'їзду. Стверджуючи, що серед молоді є багато одиниць з „паразитарними" і „недисциплінованими" поглядами, з „нерозумінням громадських обов'язків", Брежнєв закликав до наполегливої, безупинної і систематичної праці над вихованням молоді, зокрема до „рішучої боротьби проти буржуазної ідеології", яка, за його словами, є головним джерелом „утриманської психології" серед молоді, її бажання жити легким життям, користати з благ комунізму вже нині.

На цю ж саму дудку ґрав делеґатам 15-го з'їзду Комсомолу і перший секретар його ЦК, відомий режимний громило Серґей Павлов. Таврюючи з лютою „буржуазну пропаґанду" й „імперіялістичні ідеологічні диверсії", як „заразу буржуазного націоналізму", С. Павлов, твердив, що це вона „пробує розкласти совєтську молодь приманами легкого життя і сумнівного задоволення", що це вона є причиною того факту, що „молоді люди хочуть пройти мимо кипучого життя" і „вимагають від держави багато, але забувають про свої обов'язки перед суспільством, перед народом". „Комсомольські організації повинні, — закликав С. Павлов, — і надалі вести непримиренну боротьбу з буржуазною ідеологією, в який одяг вона не прибиралася б". Треба — казав він — „частіше притягати до виступів перед молоддю людей, які побували за кордоном, з клясових позицій обмірковувати закордонні кінофільми і літературні твори, творити клюби міжнародної дружби, чи, коротше кажучи, використовувати всі форми політичної роботи для виховування справжніх совєтських патріотів".

Жалі, дорікання і напучування Брежнєва і Павлова доводять, що молодь в СССР має вже досить комунізму та партійних вождів і що джерелом наявних серед неї ферментів є не якісь там „пролазки" закордонної „буржуазної пропаґанди", але найперше сама таки совєтська дійсність і банкрутство совєтської комуністичної системи.

М. Чировський

РИНОК ХИТАЄТЬСЯ

Уже шостий рік триває надзвичайний просперитет американського народного господарства, хоч і має він свої дуже поважні проблеми.

За перший квартал 1966 року, наприклад, загальна продукція на річній базі переросла продукцію 1965 року майже на 17 більйонів долярів, але цей великий відсоток є до певної міри фіктивним, бо спричинив його інфляційний зріст цін.

Коли висловлюватися в долярах, то можна припускати, що зріст економіки за 1966 рік досягне 10 відсотків, тобто, на 10 відсотків переросте рівень економіки 1965 року. На ділі, віднімаючи викликане інфляцією підвищення цін, цей ріст на реальній основі купівельної сили „твердого" доляра становитиме тільки 6 відсотків.

Все ж таки це означало б краще положення в 1966-му, як у 1965 році, і куди вищий ріст народного господарства ЗДА, як господарства СССР.

Одночасно із ростом продукції та прибутків ростуть видатки споживача і капіталовклади, що з безперервним побільшуванням урядових видатків, зокрема федеральних на оборону, прискорюють темп економічних процесів і підсилюють інфляційну напругу.

У висліді такого перебігу подій затруднення робітної сили, участь капіталу і природних виробничих ресурсів останнім часом були такі високі, що подекуди промислові заклади не встигали виконувати замовлень. А безробіття під теперішній час нижче, як було в багатьох попередніх роках: десь 2.5 відсотка всієї робітної сили країни. Отже, положення на ринку праці подібне до того знаменитого положення, яке було в 1956-1957 роках.

Зиски компаній також куди вищі, як були в попередніх роках. Шукаючи джерел капіталів для інвестицій, корпорації кидають на ринок щораз нові серії облігацій та акцій (бондів та стаків), і ціни на них спадають. Зокрема, ненормальним і небезпечним проявом є те, що вже довший час виявляють спадкову тенденцію акції, не зважаючи на рекордові зиски акційних спілок.

Положення на біржі залежнилося від автомобільного ринку. Продуценти авт стали предметом гострих атак у зв'язку з вибракуванням десятків тисяч автомашин, які треба піддати ґрунтовній переробці з огляду на деякі дефекти в їх структурі. Внаслідок цього обнизився закуп авт на ринку і сповільнилась продукція.

Спадок у виробництві авт дуже знаменний, бо автова галузь промиловости чи не найголовніша у визначенні загальної ринкової коньюнктури в ЗДА у періодах просперитету і рецесії. В роках 1964 і 1965 виробництво і продаж авт були рекордові і запевняли добрий економічний ріст. Загальні вигляди на 1966 рік також були якнайкращі, а проте в дійсності виходить інакше, і це провокує від'ємну реакцію на ринку цінних паперів.

Іншим фактором, що спричиняє небезпечну і протяжливу знижку на біржі є непевність фінансової політики Уряду. Інфляція триває, провідні економісти рекомендують підвищити податки, цього ж домагається і Федеральна Резервова Система, а Уряд — вагається.

Дехто з економістів, зокрема консервативного напрямку, каже, що дальше вичікування може привести до того, що господарське положення „вирветься" з-під контролі, а це буде рівнозначне з катастрофою. При цьому треба мати на увазі, що прибутки з індустріяльних облігацій є тепер вищі, як з акцій, а це явище звичайно характеристичне для періоду економічного заломання або рецесії.

Також ситуація у В'єтнамі і критика у зв'язку з тим урядової політики підсилюють почуття непевности і захитують ринок.

Не диво, що чимраз частіше появляються в пресі запити: Чи не є це кінець просперитету? Чи не може повторитися 1929 рік з його катастрофічною кризою: стрімголовним падінням із вершин ринкової коньюнктури в пропасть великої депресії?

Автомобільна, сталева, будівельна індустрія та й біржа, як сказано, виявляють знижкову тенденцію, але інші економічні ділянки, як роздрібна торгівля, транспорт та видобуток нафти і далі просперують. Певно, тому Уряд і вичікує з плянованим підвищенням податків.

Інфляція посилюється, і одним нерозважним заходом можна штовхнути економіку в рецесію, тим більше, що в теперішній час можна спровокувати ринкову знижку і не стримати інфляції.

Рецесія 1957/58 років все ж таки позначилася ростом цін на один відсоток.

Президент звернувся до споживача і підприємця з закликом скоротити видатки, а до робітника — не домагатися занадто високих платень.

Секретар фінансів Фролер проти підвищення податків, вважаючи, що положення ще не вияснилося. Він каже, що таке підвищення може легко привести до збільшення безробіття.

На думку автора цих рядків, економічне положення в ЗДА поважне. Рівновага ринку захитана у висліді занадто „ліберальної" господарської політики, якою Уряд намагався запевнити просперитет, занедбуючи засоби обережности, що їх рекомендували консервативсти.

Одначе, неправдоподібним є припущення, що може повторитися 1929 рік. Структура економіки і її соціяльно - політичне тло тепер цілком відмінні від тих, які були у той критичний рік. В'єтнамська війна і зв'язані з нею видатки прискорюють господарські процеси настільки, що цілковите заломання економіки майже неможливе. А крім того сучасні стабілізаційні засоби настільки успішні, що виключають паніку, що могла б викликати глибоку депресію.

І. Поритко

МУСИТЬ БУТИ ТЕСТАМЕНТ!

Людина не вічна, і, якщо вона передбачлива та розсудлива, то своєчасно приготовляє свій заповіт-тестамент, свою останню волю, очевидно, коли має що залишити своїм найближчим — родині, приятелям, організаціям...

Люди невідповідальні, легкодухи, що бояться думати про смерть, рідко залишають тестаменти, занедбуючи цю незвичайно важливу справу, відкладаючи з дня на день до пізньої старости впорядкування спадку своїм наслідникам.

Невідповідальністю грішать і ті люди, які мають вкладки на своїх контах у наших чи чужих банках, але не оформлюють своїх правних спадкоємців.

Вже кілька років нотуємо, скільки то важко запрацьованого нашими людьми майна перейшло на власність міст та стейтів, скільки з того безпотрібно витрачено призначеними судом адміністраторами. А все це є наслідки легковажного ставлення наших людей, часто дуже інтеліґентних.

От, наприклад, минулого року несподівано помер у нашому місті колишній старшина армії УНР, і все заощаджене ним майно в сумі кільканадцятьох тисяч долярів перейшло на власність міста, бо він був самітний. Його приятелі — колишні товариші зброї, були в клопоті, бо мусіли збирати гроші на похорон.

Недавно помер один із багатших наших людей, залишивши вже передавнений тестамент, у висліді чого родина буде змушена заплатити розмірно великі спадкові податки.

Часто наші люди самі пишуть правно недійсні, нелогічні тестаменти, внаслідок чого по їх смерті постають родинні непорозуміння і клопоти.

Заплановані податкові реформи ще більше ускладнять спадкові справи, і то не тільки великого майна, але й малого.

Власник навіть невеликого майна, наприклад, дому, авта, невеликої ощадности в банку чи кредитовій кооперативі, кількох акцій чи бондів повинен своєчасно приготовити тестамент, бо інакше по його смерті спадковий суд видасть таке рішення про поділ залишеного майна, яке може бути незгідним з бажанням померлого.

Щодо поділу спадкового добра в поодиноких стейтах зобов'язують різні приписи. В деяких стейтах, коли хто вмирає без тестаменту, то вдова чи вдовець одержують зі спадку тільки третину майна, дві третини припадають дітям, а якщо вони неповнолітні, то призначається судового опікуна. Також вибір опікунів спадку є дуже важливою проблемою, бо невідповідні люди, які не мають досвіду в тих справах, можуть розтратити майно померлого.

Добре приготований правно тестамент виключає великі витрати при іменуванні судового адміністратора майна.

Податкові експерти радять також не писати самому тестамент, а порадитись з правником у нашій щадниці чи кредитовій кооперативі. Тестамент треба писати в найкоротшій, найточнішій формі, уникаючи непотрібних ускладнень.

Не рекомендується змінювати тестамент різними дописками (т. зв. „кодиціллі"). У потребі зміни найдоцільніше написати новий тестамент. Також вказаним є відразу в тестаменті визначити опікуна, якщо діти лишаються без батьків.

Написати ці рядки про потребу впорядкування і оформлення маєткових справ наших людей спонукує нас досвід з останніх років, бо тільки з одної нашої фінансової установи — Української Щадниці в Філядельфії — через брак формальних тестаментів кількадесят тисяч долярів перейшло на власність міста і стейту.

Тому звертаємо на це особливу увагу нашим людям, зокрема старшим і самітним, щоб самі не заподіяли собі, своїм родинам чи приятелям шкоди.

* * *

Травнево вишні й груші забіліли,
І розлилось зелене руно трав.
Так добре видно всі Дніпрові схили.
То хто на них стежини протоптав?..

Там скарби пахощів розкрились нині,
Сади зійшлись гіллям на вишині.
Вони у гору кличуть із долини,
Хвилюють серце щедрістю мені.

Наводять думи про окраси — весни,
Про їх веселки барв і теплий спів,
Що кожна з них по-своєму чудесно
Ішла і йтиме до моїх країв.

То із Дніпра розливами крутими,
То з небурхливим плином течії...
Без дожидання кроками легкими
Прийшла теплинь на луки і гаї.

На схилі бачу платтячко рожеве,
Хлопчачої сорочки рукави.
Обходять двоє повагом дерева,
Шукають квіти щастя у траві.

Я знаю, на тих пагорбках немало
Ходитиму також весною я.
Там всі стежки кохання протоптало,
Там для закоханих і цвіт буя.

ВАЛЕНТИНА ТКАЧЕНКО

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

РОЗСТРІЛ СТУДЕНТІВ В КАЛУШІ 1943 Р.

Недавно в дописі до „Свободи" згадано про розстріл Ґестапом студентів Торговельної школи в Калуші. До цієї згадки хочу додати кілька слів, бо, як студент, я був сам свідком тієї трагедії.

Коли з „ласки" німців нам дозволено закладати свої школи, багато української молоді з міст і сіл кинулось до науки.

Торговельна школа в Калуші нараховувала тоді коло 250 студентів — дівчат і хлопців. Навчання відбувалось на дві зміни: перед обідом лекції для хлопців, а по обіді — для дівчат. Директором школи в той час був д-р Гуцуляк, а пізніше проф. Король.

Як то водилось за нашим звичаєм, усі студенти в неділю збирались коло школи, щоб іти до церкви. Нашим учителем релігії був катехит о. Монцібович.

І так, одної неділі всі учні, що жили на „приватках", зійшлися коло церкви на час, але бурсаків не було. Вони не явились. І не явились також учителі.

Щоб не спізнитись на Службу Божу, вирішено послати кількох хлопців до бурси, що знаходилась недалеко школи, приблизно за півтора кілометра.

По якомусь часі перестрашені хлопці вернулись і розповіли, що бурсаків у бурсі нема. Всі книжки і ліжка поперекидувані, всюди по кімнатах повне безладдя.

Спочатку ми думали, що це був наслідок нападу совєтських партизанів, але незабаром виявилось, що всіх бурсаків виарештувало Ґестапо. Також виявилось, що причиною того арешту було запідозріння бурсаків у співпраці з українським підпіллям. Здається, ґестапівці, на донос, знайшли в бурсі якісь летючки.

Досить того, що через два тижні після арешту в пополудневих годинах під мурами калуського ринку більшість бурсаків розстріляно. Німці зганяли людей на це жахливе видовище. Скатованих, невинних хлопців просто клали під мур і стріляли.

Тих, що не розстріляли, вислано до концентраційних таборів, а за рештою і сліду не стало.

Хочу тут зазначити, що більшість бурсаків — це були хлопці від 15 до 18 літ, яких годі було підозрівати в „бойовій дії" проти Німеччини.

На жаль, не пригадую собі всіх прізвищ арештованих і розстріляних. Переважно були це хлопці з околичних сіл. Особливо було багато з Перегінська. Між іншим пригадую з того села арештованих Ярослава Глушка, Ярослава Панька і Ярослава Писаря. Євген Коломиєць із Калуша — розстріляний. Сам я оминув цю трагедію тим, що жив на „приватці".

Пригадаймо, що були це часи, коли найменшого підозріння чи доносу вистачало, щоб розстріляти або повісити навіть сотки невинних людей.

інж. Василь Мацьків
Мт. Проспект, Ілл.

„КРИВАВИЙ КРЮҐЕР"

На марґінесі процесу в Мюнстері, у Німеччині, де як оскаржені засідають гітлерівські посіпаки Крюґер, Маврер та інші, розписуватися можна без кінця. До всіх провин цих нелюдів і я мушу додати свою цеголку, бо якби цього не зробила, не була б в порядку з моєю совістю.

„Кривавий Крюґер", якого ми так усі називали в тих страшних часах, а він сам про цю назву знав і носив її гордо — був тим, хто власноручно застрілив мого чоловіка, Романа Семанюка в ґестапівській тюрмі.

Арештовано Романа Семанюка при так званій „масівці" з початку вересня 1941 р. на донос поляків, які працювали з ним у залізничих варстатах в Станиславові. По двох тижнях випровадили цілу групу арештованих українців на тюремне подвір'я на прохід. Якраз тоді будували мур довкола Ґестапо, щоб відокремити звичайну тюрму від ґестапівської. Мій чоловік передав для мене через одного робітника лист і шлюбну обручку. Це побачив Крюґер і з вікна своєї кімнати застрілив мого чоловіка там же на місці, де він стояв. Кілька днів не дозволяв тіло забрати й поховати, бо, мовляв, нехай усі побачать, що чекає кожного навіть за таку „провину".

Лист і обручка дивним дивом дійшли до мене, але окружною дорогою, бо певно той, що мав мені їх передати, побоявся особисто це зробити. Тому я не можу внести позову на „кривавого Крюґера", бо не маю безпосереднього свідка смерти мого чоловіка. Одначе, прошу всіх тих, хто був тоді в станиславівській тюрмі і знає про цю трагедію, допомогти мені в тому, щоб я одержала від німецького уряду належне відшкодування за його смерть. Конкретно знаю, як жиди допомагають один одному в подібних справах, і дуже багато з них дістало і дістає відшкодування. Я вже вдруге внесла прохання в тій справі, але тепер ставлять великі вимоги, і треба подати очевидців.

Анна з Скочдополів Семанюк

Моя адреса:
Anna Semaniuk
11 219 Irene Street
Warren, Mich.

Сповільнення економічного буму

Вашинґтон. — Економічні показники в квітні цього року виявили, що економічний бум сповільнив свій темп, і тому зменшилася потреба збільшувати прибуткові податки, чого вимагають численні економісти на те, щоб припинити інфляційний тиск. Але можливість збільшити податки існує далі, хоч і не на чисто економічній основі, тільки на вимогах більших фондів на ведення війни у В'єтнамі. В квітні, як інформує Департамент Торгівлі, зменшилося число замовлень на товари тривкої вартости, що свідчить, що економічний бум сповільнив свій темп. Число замовлень впало в квітні на 3 відсотки в порівнанні з березнем, і становило $ 23.9 більйона. Також і другий показник свідчить про зменшення темпу економічного росту: в квітні на нові будови витрачено 4 відсотки менше в порівнанні з березнем. Також інші показники свідчать про сповільнення економічного буму: мало збільшилася в квітні промислова продукція, це саме сталося з особистими прибутками та з числом затруднених нефармерських робітників.

Ярослав Зубаль

ДИКИЙ КАЧУР

Минула довга зима з снігами і морозами, надійшла довгождана весна в усій своїй красі і величі. Повіяло весняним леготом, і зникли останні рештки снігу і льоду, що ще довго вдержувалися в затінених заглибинах та ярах лісів. Віджила природа і віджив ліс першою зеленню березових гаїв та веселим гомоном птаства, що різноголосо славило настання теплої весни. Появилися перші квіточки-проліски, тендітні й біленькі, тут і там зарожевіли кущики вовчого лика. Викрикували непосидющі сойки та десь далеко кувала зозуля; в гущині обізвався соловейко, співали всюдисущі коси. Це ліс готовився до нового життя після довгого зимового сну.

Кінчалася робота на лісорубках, ще тільки де-не-де біліло готове до вивозу копальняне і матеріялове дерево. Ліси густо перетикані луками, які після замкнення шлюз напускаються водою з каналів, що сіткою перетинають ліс в усіх напрямках. Кожна більша лука виглядає як мале озеро. Після наводнення не страшна й посуха, земля набереться води, і там буде зеленіти трава.

Так напущено водою і луку „Комісарову". Випав гарний, погідний та сонячний день. Вода на луці виблискує проти сонця і легко хвилюється від вітру. З одної сторони проходить глибокий канал, решту оточує ліс, попід лісом в'ється доріжка.

Дикі качки сидять уже на гніздах, а качурі шукають поживи на воді. Вони скупчуються в громадки і так разом плавають собі. На качки заборонений час, полювати не вільно, але качурів можна ще полювати.

Маю вільний час і з рушницею вибираюся, може вдасться. Я в початках своєї мисливської кар'єри і ще не стріляв качок, тож не знаю, чи вдасться мені цей перший почин. Зі мною практикант, що вже багато полював.

Здалека вже видно, що щось чорніє і рухається на воді. Скрадаємося поміж деревами, бо качурі дуже чуйні і полохливі, найменший завважений рух — і вже їх нема.

На воді вісім качурів, що вільно собі плавають, не прочуваючи біди. Вони за яких 50 метрів від краю води, та й між лісом і водою стільки ж. І цю віддаль треба якось поконати і підсунутися дуже обережно з рушницею. На щастя, коло самої води досить густий кущик, що дає певну заслону від птахів.

Тим часом здалека підходимо поволі старим сосновим лісом, ховаючись поза грубими деревами. Найменший рух, спостережений незвичайно чуйними птахами, знівечить усі пляни, як то вже не раз бувало.

Підсуваюся на край лісу з максимальною обережністю.

І тут завважую великий контраст у поведінці диких качок. Бо коли цих вісім крижнів-качурів, що, неначе мала флотилія, плавають на воді, таки може й дуже чуйні на всяку небезпеку, то качки-самички, що в цей час сидять на гніздах, щоб вивести молоде покоління, не лише затрачують всяку чуйність, а й взагалі не реаґують на все те, що довкола них діється. Інша річ, що вони в тих гніздах досконало замасковані у висхлій торішній траві чи кущиках і може тому почувають себе так безпечно.

Кілька днів тому я завважив, ідучи берегом річки, таку качку на гнізді. Властиво, я малощо не наступив на неї несвідомо, і цікаво, що вона ніби вдавала, що мене не бачить, і спокійнісінько собі сиділа. Я побіг по фотоапарат, бо це було яких сто метрів від моєї хати-лісничівки, і вже побоювався, що вона зникне за той час. Але застав її у попередньому положенні і, підійшовши на які три кроки, зробив фотознимку. На жаль, вона не вийшла, бо фільм був сліпий, чого не можу віджалувати по сьогодні!

Але вернімося до наших пишних качуриків.

Я якийсь час подивляв їх красу, многобарвне пір'я, особливо їх зелено-оксамитні довгі шиї, що виблискували в ясному сонячному промінні. Маючи віддаль яких 50 метрів до краю води, я припав до землі і так поволі, не підносячи голови, повз, тягнучи при собі свою „бельгійку", 16-ку „Ге-Ко", і стараючись щоб кущ, який мене заслоняв від птахів, був точно між мною і ними.

Довго тривала ця моя дорога, яка не була легкою, бо голову треба було держати ввесь час при самій землі і вважати на рушницю, яка була наладована, але забезпечена.

Врешті я вже при самій воді і злегка з-поза куща підношу голову. Мої качурі якраз підплили трохи ближче, і я бачу їх як на долоні. Обережно висуваю наперед рушницю і відбезпечую її. Тоді відразу підношуся на ввесь ріст — качурі з пекельним вереском в переляку відриваються від води, і в цей момент я беру найближчого на мушку і з лівої цівки вистрілюю. Качур падає на воду. За хвилину маю його в руках. Це мій перший качур!

СТАНОВИЩЕ АСОЦІЯЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ ДО ОСТАННІХ ПОДІЙ В УКРАЇНІ

Нова хвиля переслідувань і арештів діячів української культури в Україні з-боку окупантського режиму, в тому числі засуд українських літературних критиків Івана Світличного і Івана Дзюби, десяти-дванадцяти інших літераторів, що їх прізвищ ще не знаємо, арештування студентів у Києві й у Львові, приневолюють нас ще раз ствердити:

1. Москва нищить українську науку, літературу і мистецтво, ліквідуючи різними методами українську інтелігенцію „марксистською критикою", цькуванням за „буржуазний націоналізм", розподілом культури на „буржуазну" і „пролетарську".

2. Москва ліквідує всю національну формами та самобутню характером українську культуру, як „буржуазну".

3. Москва зараховує всі здобутки української культури до „віджилих" традицій, а елементи московської культури впроваджує під маскою „нових традицій" та „пролетарської культури".

4. Москва нищить пам'ятки української культури шляхом ліквідації архівів, паленням бібліотек, валенням цінних архітектурних об'єктів.

5. Москва ліквідує творців української культури — арештами, засланнями, замиканням у божевільнях і розстрілами.

6. Москва нищить українську мову прихованими засобами і прямими законами.

7. Під московським ярмом не існує ніякої свободи ані для індивідуального, ані для національного розвитку людини. Москва знищує кожного, хто продовжує самостійно думати, як людина, або хто прагне працювати і творити згідно з правдою свого народу і хто цю правду обстоює.

8. Москва проводить систематично та послідовно процес насильницької ліквідації самобутности й автентичности української культури і намагається звести існування українства, як окремої культуротворчої сили, до мінімуму, а тим самим цілковито інтегрувати і підпорядкувати його інтересам і вимогам панівної московської культури завойовництва, імперіялізму і колоніялізму.

Асоціяція Працівників Української Культури Північної Америки з обуренням розкриває і таврує ці намагання Москви і звертається з належними вияснениями до видатних окремих діячів культури у вільному світі та до об'єднань культурних діячів у вільному світі, щоб вони піддержали наше становище на міжнародному форумі та склали свої протести проти нищення українського народу і його культури перед своїми урядами.

Асоціяція Працівників Української Культури Північної Америки пересилає тим українським культурним діячам в Україні, які не зважаючи на шаліючий терор і переслідування окупанта, завзято й непохитно борються за самостійну думку і творчість українського народу — слова свого подиву, признання і водночас запевнення, що члени Асоціяції будуть лінію їхньої боротьби в Краю розгортати і поглиблювати на еміґрації.

Асоціяція Працівників Української Культури Північної Америки кличе всіх працівників української культури на еміґрації, щоб у відповідь окупантові, на його посилені заходи нищення української культури, жертвою яких впали Іван Світличний, Іван Дзюба та й інші — пожвавили свою працю в ділянці творення українських культурних цінностей і повсякденним чином підтримати фронт боротьби за самостійну, суверенну українську культуру, як вияв національної самооборони.

За Асоціяцію
Працівників Української
Культури Північної
Америки:

Д-р Мих. Кушнір, голова
Д-р Ст. Галамай, секретар

ГРЕЦІЯ Й ТУРЕЧЧИНА КОНФЕРУВАТИМУТЬ про мирне полагодження справи Кіпру. Грецький міністер закордонних справ, адмірал І. Тумбас, заповів, що така нарада відбудеться безпосередньо після з'їзду міністрів закордонних справ членських країн НАТО 6 червня ц. р. у Брюсселі. Центральна точка конфлікту: ґарантія свобід для турецької меншини Кіпру. Однак між Грецією, що хоче прилучити до себе Кіпр, і кіпрським президентом архиєпископом Макаріосом, що хоче суверенного Кіпру, існує теж незгода.

ЄГИПЕТСЬКА ПРЕСА ГОСТРО АТАКУЄ АМЕРИКУ за рішення Америки продати Ізраїлеві військові джети. Американсько-єгипетські відносини, які значно погіршились внаслідку різких протиамериканських виступів Нассера під час візити Алексєя Косиґіна в Єгипті, ще більше загострились. Нассер посилено монтує блок „проґресивних" арабських країн — Єгипту, Сирії, Іраку, сателітського Ємену і, можливо, Альжиру — проти „імперіялістів".

Святочні сходини в річницю проголошення державности Карпатської України

З нагоди святкування 27-ої річниці проголошення державної незалежности Карпатської України 20-го березня 1966 року, в приміщенні Українського Інституту Америки в Ню Йорку, Карпатський Союз в ЗДА влаштував Святочні сходини для своїх членів і гостей. Представники Союзу зробили все, щоб це свято відбулося якнайкраще. Містоголова Союзу І. Кардашинець, відкривши сходини, попросив до слова відомого українського політичного діяча Карпатської України, д-ра В. Комаринського. Д-р Комаринський, колишній член першого Карпатського Сойму і співтворець національно - політичного руху на Підкарпатті, виголосив змістовну доповідь, наповнену історичними фактами. Промовець виступив з убивчою критикою мадярської політики на Підкарпаттю протягом тисячоліття панування мадярських насильників, які забороняли діяльність українських організацій селян, робітників і інтеліґенції та молоді Підкарпаття, та згадав про проголошення самостійности Карпатської України. На закінчення навів слова д-ра Михайла Бращайка:

„По тисячлітній неволі наша Земля стає вільною, незалежною та проголошує перед цілим світом, що вона була, є і хоче бути українська. Ми знаємо, що перед нами стоять важкі дні бою. Можливо, що ми удержимося лише кілька днів. Але коли б нашій молодій державі не суджено було жити тепер довго, то наш Край залишиться раз назавжди українським, бо нема такої сили, яка могла б знищити душу і сильну волю нашого українського народу".

Після промови д-ра Комаринського, Богдан Шандор з відчуттям продеклямував цікавий вірш — „Князь Лаборець".

Оксана Комаринська, учениця піяністки Дарії Каранович, відограла з глибоким відчуттям „Прелюд" Василя Барвінського.

Приявні на сходинах з признанням сприйняли найважніший акт святкування 27-ої річниці проголошення державности Карпатської України. По закінченні програми відбулася в товаристві приявних гостей симпатична гутірка за чаєм.

Микола Галій

Шикаґо, Ілл.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ПРЕЗИДЕНТА АВГУСТИНА ВОЛОШИНА І ГЕНЕРАЛА ТАРАСА ЧУПРИНКИ

Заходами Осередку СУМА ім. Крут та 24-го Відділу ООЧСУ 12 березня на півдні Шикаґо гідно вшанували пам'ять цих двох історичних постатей новітньої боротьби за визволення України.

Увечері того дня парох Української - католицької церкви св. Василія Великого о. Мирослав Олешко відправив панахиду за спокій їх душ та всіх, що впали за волю України. Задушевно співав хор під орудою Микити Семкова, всі присутні одностайно той спів підтримували. Був щиро молитовний настрій. Під час панахиди пан-отець виголосив проповідь, насичену щиро-патріотичним духом та пригадками про важніші моменти з життя й чинности командира УПА бл. п. Тараса Чупринки і президента Карпатської України монсіньйора о. Августина Волошина. Зокрема він зупинився на освітленню подій в Карпатській Україні, що позначились єдністю всіх мешканців тієї української землі.

Після панахиди відбулися сходини місцевої української громади у власній, гарно упорядкованій домівці. Заля була заповнена. Сходини відкрив голова місцевого відділу ООЧСУ інж. Антін Гайдук. Він підкреслив ті моменти й заслуги президента о. А. Волошина і команданта ген. Т. Чупринки, що в історичній перспективі єднають їх перед Ідеєю Визвольної Боротьби України.

Була доповідь автора цих рядків, про о. А. Волошина, а потім доповідь колишнього вояка УПА Володимира Савчака — про Романа Шухевича - Чупринки.

В. Савчак розгорнув перед слухачами головні моменти з біографії команданта УПА, представив риси його характеру та подвиги, що ними він уславився в новітній нашій історії.

По доповіді віспівано „Не пора, не пора, не пора москалеві й ляхові служить!"

Обидві доповіді присутні вислухали з увагою без оплесків, що свідчить про належну громадську дисципліну і глибоко ідейне відношення до урочистоти, призначеної для гідного вшанування пам'яті безсмертних о. А. Волошина і ген. Т. Чупринки.

Антін Куцинський

50-ліття подружнього життя Дмитра і Марії Братусів

В суботу, 19-го лютого 1966 р. в залі Українського Народного Дому, родина і приятелі вшанували прийняттям для членів 316 Відділу УНС, Т-ва „Український Народний Дім" — Дм. і Марії Братусів з нагоди 50-ліття їхнього подружнього життя.

Зібралося понад 150 осіб, які щиро вітали ювілятів. Прийняття влаштовано проти волі ювілятів за почином дочки Олі Сидор, на настирливі домагання знайомих, приятелів і родини.

Гостину розпочато вечерою, якою вміло проводив контролер 316 Відділу УНС — Іван Майка. По вечері про життя ювілятів говорили та складали побажання: Володимир Гавриляк, секретар Українського Народного Дому, Іван Сверида — б. голова, а тепер член Дирекції УНД, Василь Іванців — б. довголітній секретар і контролер, а також бібліотекар УНД. В. Гурянський, також б. довголітній секретар, а тепер контролер УНД, Іван Олексин, секретар Т-ва ім. М. Драгоманова, 244 Відділу УНС, Василь Гузар — головний радний УНС, якому Братусі є Хресними батьками, а також інші особи.

Ніхто з промовців не міг не згадати про громадську працю Ювілятів, бо вони були щирими громадськими працівниками. Братусі, — це відома і заслужена родина в громаді.

Дмитро Братусь був довгий час організатором і провідником Т-ва „Вільних Козаків", теперішнього 316-го Відділу УНС під назвою „Український Народний Дім". Брав участь в конвенціях УНС і в 1925 р. був головним радним УНС. Був кілька років головою Т-ва, а також занимав інші провідні становища, був учителем української школи, режисером, дописував до газет, одним словом брав активну участь в усіх ділянках праці в Т-ві та довший час був його душею.

На прийнятті були присутні його приятелі, з якими він часто не погоджувався своїми поглядами, але вони щиро признавали, що він один з перших і найбільше заслужених членів Т-ва в м. Рочестер, Н. И.

Його дружина Марія також активна членкиня Т-ва. Поза вихованням дочки і веденням хатної господарки й праці на фабриці, вона ще знаходила час, щоб бути активною членкинею жіночого Товариства ім. Лесі Українки. Вся родина — дочка, внучка, внук і зять є членами нашого Т-ва.

Ювілят Дмитро Братусь, зворушений зі сльозами на очах дякував присутнім за признання і теплі слова, які почув від промовців та всім тим жінкам, що під проводом спеціялістки Анастазії Ковтун зуміли підготовити таке обильне прийняття

Присутні відспівали „Многая літа" і бавились до пізньої ночі під звуки доброї оркестри.

Н. Н.

Обговорення мистецької виставки в Ню Йорку

6-го травня ц. р., в рямцях так званих п'ятницевих вечорів Літературно - мистецького Клюбу в Ню Йорку, відбулось обговорення останньої великої збірної виставки образів, графік і скульптор, уладженої Нюйоркським Відділом Об'єднання мистців українців в Америці. Мистець Антін Малюца совісно і з великим знанням поділив всіх 38 учасників тієї виставки на 4 великі групи: 1) дебютантів і молодих мистців, 2) дебютантів і початківців, але дорослих осіб, 3) мистців, що змагаються з формою і змістом та 4) динамічних експресіоністів. В рямцях зрілих мистців займався окремо тими, що поклоняються реалізмові, чи виходять поза реалізм, шукаючи піднеслого змісту. Головуючий на тому вечорі голова УМА мистець Л. Кузьма, голова Нюйоркського Відділу арт.-скульптор М. Черешньовський і почесний член ОМУА М. Осінчук доповнювали своїми заввагами доповідь А. Малюци. Зокрема М. Осінчук говорив про змінливість напрямків в історії мистецтва та про українські народні первні малярського візантинізму, і чому він сам, М. Осінчук, захопився тим напрямком.

Стверджено дуже відрадний факт — наявність хоч і нечисленного, але активного й свідомого гурту молодих талановитих мистців, з фаховою освітою.

Голова ЛМКлюбу В. Ржепецький твердив, що поважне число приявних доказує доцільність таких критично - мистецьких вечорів. Інж. В. Богачевський, як дискутант, бачив у способі переведення такого вечора поступ у порівнанні з невдачною спробою „суду" над учасниками одної давнішої виставки. А втім, відсутність на таких вечорах самих учасників виставок (на тому вечорі 6 травня було їх теж тільки кілька на всіх 38) породжує сумнів — чи самі мистці бажають собі такого публічного обговорювання, аналізування й критикування їхніх творів іншими їхніми — хай і старшими колегами-мистцями?! Очевидно — кожний мистець хоче відгуку на свої виставлені твори, але — чи не воліє він мати той відгук у постаті газетної авторської рецензії? З другого боку, трудно відмовити права членам Управи ОМУА, що з великим накладом праці та з пістизмом уладжують такі виставки, переводити після виставки таке прилюдне „обговорення".

І. К-н

Трентон, Н. Дж.

ВИХОВНІ УСТАНОВИ І ПРАЦЯ

ПРО КЛЮБ. Десять років тому друга хвиля політичних вигнанців з України організувала в Трентоні Український Американсько-Демократичний Клюб, набула великий будинок з просторою площею для фізкультурних вправ при 309 Чеснет вулиці.

ПРО ШКОЛУ. Найперше, як фортецю національної культури при УАДКлюбі, засновано Середню Школу Українознавства — за програмою парафіяльних шкіл українознавства УПЦ в ЗДА та аналогічною програмою шкіл УКК. До складу Педагогічної Ради Школи Українознавства входили: проф. І. В. Сенько — небіжчик — автор виховавчої програми Централі ОДМУ, інж. А. П. Дерев'янко, природознавець, географ — небіжчик, інж. І.Т. Піддубний, історик. Директор Школи — Ів. В. Гуща — мовник, о. проф. К. Даниленко - Данилевський — душпастир і лектор історії Української Православної Церкви. Проф. Ол. Гр. Сенько — література й музика. Педагог Ол. К. Піддубна — мовник. Інж. Геннадій Кольман — історія. Проф. Анна Кольман — українська література. Катерина Сухенко — груповод. Музикознавці: Ол. Гр. Сенько, Ігор Корсунський, Т. Ольчак, Ася Павлюк.

Основними дисциплінами в старших клясах були: українська мова, історія України, історія Української Православної Церкви, історія українського театру та ще у 8-ій клясі подавалися додаткові знання з історії українського війська, геральдики, з історії українського мистецтва: пісні, музики, танцю; української біології, антропології, музейництва, архиварства, бібліотекознавства, та новітньої космології. З метою прищепити учням любов до своїх рідних продукцій зусиллями педагогів та аматорів всякого роду мистецтва при Школі створено Музично-Вокально - Хорову Студію, яка в собі вміщала: Шкільний Хор Юного ОДУМу в складі до 30-ти осіб, та Гурток Деклямацій, Мелодеклямацій та Інсценізацій. Юні декляматори виховувалися на творах українських клясичних поетів і письменників.

Була і Шкільна Оркестра „Молода Україна" під керівництвом Т. Ольчака, в складі 15 осіб. Група акордеоністів: Ол. Стрибко, Оля Сліпченко, Толя Мостовський, Вол. Стрибко, Ю. Ольчин, надавали оркестрі особливого забарвлення, бадьорости й краси.

Була і Танцювально - Балетна Група під проводом Асі Павлюк, що складалася з 10-ти осіб.

Українська Школа Українознавства при УАДКлюбі в Трентоні стала збірним осередком для української обдарованої молоді, що знайшла тут добрий плодючий грунт для розвитку вроджених здібностей.

Музично - Хорова Мистецька Студія Молодого ОДУМу в Трентоні складається з 4-х груп, створила свій Мистецький Ансамбль що виступав з концертами: в Трентоні, Аллентавні, в оселі „Союзівка", на Всенаціональному фестивалі, в Бавнд Бруку та інш. містах.

Середня Школа Українознавства переступила на 10-тий учбовий рік. В ній річно навчається до 50 учнів. Отже, сотні осіб озброєних відомостями з українознавства та мистецько - творчими здобутками пішли в світ завдяки наполегливій праці педагогічного збору та невтомного директора школи — Івана Васильовича Чуші.

Школа має тепер укомплетовані кляси: 2, 4, 7-му, в яких навчається 35 учнів. Вчать: дир. школи Ів. Вас. Гуша, о. проф. Кость Даниленко - Данилевський, душпастир; проф. Ол. Гр. Сенько, вчителька музики; Катерина Сухенко — груповод.

В наступному учбовому році Педагогічна Рада і Батьківський Комітет плянують довести школу до повного укомплетування.

Кость Словідський

Плян гідно відзначити 50-ті роковини Української Великої Революції

Ню Йорк, Н.И. — Інформаційна Служба УККА подає таке повідомлення: В наступному, 1967-му році, припадають 50-і роковини початку української великої революції, кульмінаційними точками якої були дати проголошення незалежности й соборности Української Народної Республіки, 22-го січня 1918 і 1919 років. Ці важливі роковини, які стали початком політично - державницького відродження української нації і революційних рухів, які діють досьогодні, треба українській спільноті у вільному світі відзначити не тільки гідно, але й тривало. Одним із найкращих способів буде опублікувати джерельну працю, надрукувавши її в англійській і евентуально в українській та інших мовах.

Виконуючи постанову Екзекутиви УККА, її Публікаційна Комісія розглянула способи й засоби згаданої публікації на своєму засіданні в п'ятницю, 6-го травня 1966 р., яким проводив голова Комісії, д-р М. Стахів. У цьому засіданні участь взяли також п. Й. Лисогір, Г. Білинський, д-р В. Душник, Л. Футала, д-р П. Мірчук, мґр. І. Базарко і ред. М. В. Дольницький. У висліді ширшої дискусії рішено передати Екзекутиві до одобрення плян створення Фундації для Відзначення Української Великої Революції, як теж проєкт змісту джерельної публікації на багато томів. Заклик до української спільноти в цій справі має затвердити Дев'ятий Конгрес Американських Українців, в жовтні місяці 1966 року.

УККА мусить мати репрезентативну домівку

Ню Йорк, Н.И. — Від кількох років Екзекутива УККА відкладає з кожнорічної збірки датків до УНФонду 10% на окреме конто, яке призначене на купно власної домівки УККА. Дотеперішня домівка, де приміщується канцелярія Централі, не відповідає потребам і повазі нашої центральної репрезентації в ЗДА.

У зв'язку з поширенням діяльности УККА та в його 25-річчя, потреба репрезентативної домівки УККА стає ще більш наглядною і цій справі наша спільнота, зокрема Дев'ятий Конгрес Американських Українців, в жовтні цього року, мусітимуть присвятити більше уваги. Домівку УККА відвідують чужинці, представники влади і гості з-за кордону й тому вона повинна бути простора, відповідно влаштована та відповідати всім вимогам сучасного часу.

На конті купна дому УККА вже є понад 25 тисяч долярів, але треба засобів, щоб цей фонд ріс швидше. Усім Відділам та членським Організаціям УККА варто над цією справою призадуматися глибше.

Засідання Головної Управи АУКП

Філядельфія, Па. — 10-го березня 1966 р., у власному приміщенні, при Н. Франклин вулиці у Філядельфії, відбулося засідання Головної Управи Асоціяції Української Католицької Преси (АУКП) під проводом голови д-ра Л. Мидловського.

Засідання започатковано молитвою за прославлення Слуги Божого Митрополита Шептицького. Опісля прийнято в члени Впр. о. прото-ігумена Миколу Когута, ЧСВВ. Звітували голова д-р Л. Мидловський, секретар ред. Микола Вайда і скарбник д-р І. Головінський. Розглянено плян діяльности нової Управи Філії АУКП в Австралії, яку оголив о. Іван Шевців, редактор журналу „Церква і Життя" Прочитано листа від Союзу Українських Журналістів (СУЖ) в Мюнхені, на якого вже відповів голова АУКП. Обмірковано справу участи АУКП в конвенції Головної Ради Міжнародньої Унії Католицької Преси, до якої належать два члени АУКП д-р В. Янів і д-р Л. Мидловський. Прийнято до відома уділення допомоги членам-залишенцям в Зах. Европі. Ухвалено відбути чергові Загальні Збори АУКП в Шикаґо 1-го жовтня 1966 р. Продовжено остаточний реченець Літературного Конкурсу на повість про Слугу Божого Митроп. Шептицького до 31-го грудня 1967. Статтю д-ра Г. Лужницького у 20-ліття насильної ліквідації Української Католицької Церкви, в англійському й німецькому перекладі розіслано католицьким пресовим агенціям у вільному світі. Рішено видати черговий „Обіжний лист" для членів АУКП. Засідання закрито відмовленням молитви.

Президент вдоволений зі стану економіки, хоч збільшуються ціни

Вашингтон. — Президент Джансон на пресовій конференції 21-го травня порушив справу економіки та інфляції і заявив, що він вдоволений із того темпу, в якому розвивається господарка цієї країни, хоч ціни на товари дещо збільшуються. Ця заява Президента зменшила можливість збільшення прибуткових податків в цьому році, хоч зовсім не виключила цієї можливости, бо Президент виразно сказав, що цю справу вирішують його фінансові дорадники. Президент показав діяграму, з якої виходить, що індекс цін в Японії, Італії, Франції, Великій Британії й Західній Німеччині від 1960-го року поважніше збільшився, як в тому самому часі у ЗДА. В ЗДА в цьому часі індекс цін, казав Президент, збільшився на 1.5 відсотка, а в інших державах це збільшення становить найменше два рази більше. Президент твердив, що він тішиться цим, що збільшуються видатки на освіту і на опіку над здоров'ям та на консервацію природних ресурсів ЗДА, бо такий стан є кращий для нас, ніж був би тоді, коли б збільшувалося число безробітних і зменшувалися прибутки американців. Президент заявив, що дефіцит в цьому фінансовому році має винести коло 4 більйонів долярів, хоч давніше передбачалося, що недобір становитиме 6.4 більйона долярів.

Уряд у Південному В'єтнамі скріпив своє становище коштом буддистів

Сайгон. — Державне військо у Південному В'єтнамі, льояльне до уряду Нгуєна Као Кі, окруживши дві пагоди в Данангу, в яких забарикадувались буддисти з частиною збунтованих вояків, щораз затіснювали перстінь. Ця операція проводилась танковими з'єднаннями і панцерними возами. Таким чином цілком очищено терен вже одної пагоди і залишилась ще тільки одна, в якій щораз зменшувалось число збунтованих вояків, які втікали й піддавались державному війську. Командант державного війська проголосив ультимат до вояків у пагоді, щоб вони до означеної години вийшли з пагоди й піддались, при чому гарантовано їм особисту безпеку. Буддистські лідери зголосили готовість переговорювати з центральним урядом, але прем'єр Нгуєн Као Кі відмовився. Буддисти звернулися до парашутної дивізії, американського генерала Луїса Волта, щоб він узявся за посередництво. Однак названий генерал дістав інструкцію з Вашингтону, що він може посередничити тільки у влаштуванні переговорів між розсвареними південно-в'єтнамськими групами та у ґарантуванні їхньої безпеки, але не має втручатись до самої суті спору. Ця мала громадянська війна, яка ведеться на терені міста Данангу, забрала до кінця минулого тижня коло 20 вояків державної армії і 43 особи на терені пагоди, не рахуючи цивільних, що згинули чи були поранені на вулицях, діставшись випадково на лінію обстрілу. Всі шпиталі у тому місті переповнені раненими. Західні коментатори стверджують, що покищо уряд Нгуєна Као Кі скріпив свою позицію своєю рішучістю, але не відомо, чи буддисти не поведуть масової опозиційної акції, перенісши її на вулиці та втягнувши до неї студентів, як це робили перед тим. Сильний центр буддистського спротиву залишився ще в місті Гуе, де військова влада перебуває в руках опозиційних генералів.

У двох операціях на бойовому фронті проти комуністів, головно в районі дельти ріки Меконґ, американські й південно-в'єтнамські вояки вбили разом 228 комуністів. Впродовж останніх 11-ох днів вбито у тому великому районі коло 800 комуністів.

У Ню Йорку відкрито виставку образів родини Мошинських

Ню Йорк. — Внеділю 22 травня ц. р. вполудне відкрито в ґалерії Українського Літературно мистецького Клюбу в Ню Йорку виставку образів трьох членів родини Мошинських з Денверу, Кольорадо. Виставку відкрив мистець Богдан Василишин від Управи Нюйорського Відділу ОМУА, який тепло привітав далеких гостей. Ред. Іван Кедрин поінформував коротко про свій зв'язок з Юрієм і Оксаною Мошинськими, колишніми його учнями з Інсбруцької гімназії. Промовець застерігся, що він не бачив раніше ні одного образу мистців Мошинських, але вважав, що коли існує троє професійних мистців, які покінчили фахові студії, то вони повинні представитись і українські громаді на Сході Америки. Володимир Мошинський виставив 48 образів, Оксана Мошинська 34, Юрій Мошинський 42, велика більшість олії, частинно акварелі. Тематика — пейзажі, портрети, ікони. Майже всі образи, за винятком деяких Юрія Мошинського (символічні) — строго реалістичні.

ОБГОВОРЕННЯ СПОГАДІВ ПРОФ. К. АНТОНОВИЧ

Вінніпеґ. — Дня 15-го травня тут відбулися збори УВАН, на яких обговорено появу другої частини „Споминів" проф. Катерини Антонович, члена - кореспондента УВАН. Як відомо, перша частина „Споминів" вийшла в 1965 році. В імені Управи УВАН вітав авторку з появою нової праці д-р М. І. Мандрика й інші члени УВАН. Книжка вийшла як 24 число серії УВАН „Літопис УВАН". Дякуючи за привітання й побажання з цього приводу пані К. Антонович роздала перші примірники книжки з автографом присутнім на зборах.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ОСТАННІ ВІСТІ

Понеділок 23-го травня 1966

В АМЕРИЦІ

АВТОМОБІЛЬНІ РОБІТНИКИ ПІДТРИМУЮТЬ в'єтнамську політику президента Джансона і побоюються, щоб війна у В'єтнамі не перемінилася у велику війну. 2,400 делеґатів на конвенції в Лонґ Бічі, Каліфорнія, заявили, що вони моляться і підтримують Президента в його змаганнях перенести справу конфлікту у В'єтнамі з поля бою на мирову конференцію. Автомобільні робітники знають на основі історії, що не можна уступчивістю припинити комуністичну аґресію. Окрема резолюція говорить про те, що 700 мільйонів китайців мусять належати до родини народів.

СЕНАТОР ДЖЕВІТС ПІДТРИМУЄ ПЛЯН, щоб вся американська молодь служила країні в рядах збройних сил або в цивільних організаціях. Але республіканський сенатор із Ню Йорку заявив, що він не уважає, щоб служба в Корпусі Миру або в Корпусі Праці звільняла юнака від військової служби. Він гадає, що ті молоді американці, які добровільно зголосилися до служби в Корпусі Миру або Праці, були покликувані до військової служби аж тоді, коли не буде таких юнаків, які ще ніде не служили для загального добра.

ЧІЛЕ ПРОПОНУЄ МІСЦЕ НА ЗУСТРІЧ американських президентів, яка має відбутися цього літа. Президент Чілійської Республіки пропонує на цю зустріч надморську купелево-відпочинкову місцевість Віня дель Мар над Пацифіком. Цей президент — Едвардо Фрей Монтальва дуже підтримує думку про зустріч президентів американських держав. Президент Джансон вислав асистента державного секретаря Лінкольна Гордона на вступні наради в справі конференції американських президентів.

ПОМЕР ТЕОДОР ҐРІН у віці 98-ох років — колишній сенатор демократ із Ровд Айленду. Він походив із старої американської родини. В 1930-их роках був губернатором, а від 1937 року сенатором, на якому то пості працював 27 років — аж до 1961-го року. В роках 1957 до 1959 був головою Комісії Закордонних Справ. Покійний сенатор прихильно ставився до українців і промовляв в Ню Йорку під час української маніфестації у великій залі Менгеттен Сентер. Сенатор Ґрін почав політичну кар'єру у віці 65-ох років, коли звичайно, люди переходять на пенсію. В останньому році життя майже не залишав ліжка. Помер на недугу серця.

У СВІТІ

У ФІНЛЯНДІЇ КОМУНІСТИ ВВІЙШЛИ до коаліційного уряду прем'єра Рафаеля Паазіо, соціяліста. В 15-членному уряді соціялісти, які виграли вибори 20 березня ц. р., матимуть 6 міністрів, центрова партія 5, комуністи три і ліві соціялісти 1. Переговори про це велися два місяці. Комуністів викинули з фінського уряду у 1948 р., коли вони хотіли захопити владу, — тепер ніби це не грозить. Нова коаліція розпоряджатиме 152 голосами більшости в 200-членному парляменті. Фінляндія мусить рахуватися з Москвою, але є невтральна і культурою та симпатіями є прозахідня.

ІНДОНЕЗІЙСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТ СУКАРНО „ЗАБОРОНИВ" міністраві закордонних справ Малікові виїздити на переговори в справі замирення з Маляйзією, але Малік заявив, що всеодно поїде в цій справі, мабуть, до Банґкоку в Таї (Сіямі), на зустріч з маляйзійським міністром. Сукарно погрожував був „знищенням" Маляйзії і внаслідку своєї авантюрницької політики штовхнув Індонезію над беріг повного фінансового банкруцтва.

СОВЄТСЬКИЙ УРЯД ОПРОКИНУВ ЗАПРОШЕННЯ совєтської Академії Наук, вистосоване до американських учених щодо участи в Другому Міжнародному Океанографічному Конґресі, який має відбутися 30 травня у Москві. До Ленінграду мав причалити найкращий у світі океанографічний корабель ЗДА „Сайлас Бент" з 34 ученими і цивільною залогою 35 осіб. Совєтський уряд скасував це запрошення і приїзд корабля.

78-ЛІТНІЙ МАРШАЛ ЧІЯНҐ КАЙ-ШЕК ЗАЯВИВ на церемонії заприсяження його на 4-ту каденцію президентури у вільній Китайській Республіці з осідком на Тайвані (Формозі), що він стільки пережив у своєму житті, що ніколи не втрачає надій та що є байдужний однаково на славу і підхлібства, як невдачі й очорнювання.

„Тризуб" здобув цінну перемогу у фіналі гор за Чашу ЗДА

Лос Анджелес, 22-го травня. — Футболісти „Тризуба" з Філядельфії перемогли 1:0 дружину Орендж Кавнті СК з Лос Анджелесу у першій фінальній зустрічі гор за чашу футбольного чемпіона ЗДА 1966 року. Переможні ворота впали на 78-ій хвилині зі стрілу Яковини (з подачі Бенітеза). „Тризуб" сильно переважав перших 30 хвилин та в другій половині. Відплатні змагання фіналу між цими суперниками відбудуться в неділю, 5-го червня у Філядельфії.

УСК Ню Йорк закінчив чергові змагання за першість „Великої Девятки" НАФСоюзу з німецькою дружиною „Б.В.Готче" нерішеною 1 : 1. На 30-ій хвилині УСК здобув ведення зі стрілу Вільсона, але вже п'ять хвилин пізніше німецькі футболісти вирівняли рахунок, який залишився незміненим до кінця зустрічі. УСК далі веде в показнику гор „Великої Десятки".

„Чорноморська Січ" Нюарк потерпіла заслужену поразку 0 : 2 у мистецьких змаганнях Американської Футбольної Ліґи з італійською одинацяткою „Рома". В цій зустрічі, яка відбулася минулої неділі в Нюарку, мали січовики більше з гри в полі, але дружина „Роми" була кращою в оборонних лініях. Дефензива „Ч. Січі" завела.

ВИСТАВКИ МАЛЯРСЬКИХ ПРАЦЬ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРІВ

Філядельфія. — Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів, Відділ Схід, повідомляє про відкриття повідомляє про виставку малярських праць д-ра Богдана Кондри і д-ра Богдана Саса, членів нашого Об'єднання, яка відбудеться в неділю, 22-го травня ц. р., о годині 4-ій по полудні, в Домі Української Молоді при 4949 Олд Йорк Ровд у Філядельфії. Години відвідин цієї виставки: від понеділка до п'ятниці від год. 7-9 вечором, у суботу й неділю від год. 1-шої по полудні до год. 10-тої вечора. Виставка буде відкрита до 5-го червня ц. р. включно.

Купуйте в підприємствах що оголошуються в „Свободі"

ТАРЗАН, ч. 5625. Таємний коридор . . .

— Ви обдурили моїх приятелів, — погрожуючи сказав Кюрен. — Тарзан не мав би виконувати цього завдання!

Юрен здвигнув раменами.

— Діямант схований у святині на дні озера . . .

— Ця печера має секретний коридор до Топії і до підводної святині. А решта — це його справа!